

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.675 van 26 mei 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 22 december 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 en 24 februari 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 21 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Marokkaanse nationaliteit komt op onbekende datum het Rijk binnen.

Op 13 april 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 7 januari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 6 februari 2008 aan verzoeker ter kennis gebracht, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 11 februari 2008 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 22 december 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 18 februari 2009 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene een werkaanbieding heeft, verwijst naar de regeringsonderhandelingen van 2007, vormen geen buitengewone omstandigheden die het indienen van een aanvraag in België zou rechtvaardigen.

Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden.

Het feit dat betrokkene een werkaanbieding heeft is lovenswaardig, maar kan niet aanzien worden als buitengewone omstandigheid. Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste arbeidsvergunning.

Wat betreft de regeringsonderhandelingen van 2007; de Omzendbrief, die in de regeringsverklaring aangekondigd is, werd nog niet gefinaliseerd noch gepubliceerd. In afwachting van deze circulaire gelden de huidige regels onverkort.

De overige elementen hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een onontvankelijkheidsbeslissing op 07.01.2008, betekend aan betrokkene op 06.02.2008.

Niets verhindert betrokkene zich te schikken naar de in voege zijnde wetten met betrekking tot de toegang, het verblijf en de vestiging op het Belgische grondgebied, te weten: het vereiste vragen bij de diplomatieke overheden bevoegd voor het verblijf.

De aanvraag kan in het land van herkomst gebeuren.”

Op 18 februari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker tevens het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Op 24 februari 2009 wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 22 december 2008 nogmaals aan verzoeker ter kennis gebracht, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* op. Verwerende partij stelt dat uit de akte van kennisgeving duidelijk blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde op 18 februari 2009 en dat de bestreden beslissing aldus definitief werd op 20 maart 2009. Verwerende partij is bijgevolg van mening dat het

door verzoeker op 26 maart 2009 ingestelde verzoekschrift, waarbij wordt uitgegaan van 24 februari als dies a quo, laattijdig is. Verwerende partij werpt op dat verzoeker niet aantoonbaar belang te hebben bij het thans voorliggend beroep.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de beslissing van 22 december 2008, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, reeds een eerste maal rechtsgeldig aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 18 februari 2009. Dezelfde beslissing van 22 december 2008 wordt, om een niet gekende reden, een tweede maal aan verzoeker ter kennis gebracht op 24 februari 2009. Uit beide akten van kennisgeving blijkt dat verzoeker zowel op 18 februari 2009 als op 24 februari 2009 eigenhandig ondertekende ter kennisname. Hieruit blijkt dat verzoeker zich heeft aangemeld voor de betekening van de bestreden beslissing op 18 februari 2009, wat verzoeker overigens niet betwist. Verzoeker toont daarenboven niet aan dat hij op 18 februari 2009 geen kennis zou hebben genomen van de bestreden beslissing. De stukken van het administratief dossier laten evenmin toe vast te stellen dat verzoeker op 18 februari 2009 niet op de hoogte zou zijn geweest van de inhoud van de bestreden beslissing. Bijgevolg is de eerste betekening rechtsgeldig gebeurd en heeft de beroepstermijn reeds bij de eerste betekening aanvang genomen. Een tweede kennisgeving doet geen nieuwe beroepstermijn lopen, wanneer de eerste kennisgeving geldig was (zie ook J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 468).

De Raad stelt aldus vast dat de kennisname van de bestreden beslissing van 22 december 2008 door verzoeker geschiedde op 18 februari 2009.

Overeenkomstig artikel 39/57, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet een beroep bij de Raad ingediend worden binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is. De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 22 december 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, werd op 18 februari 2009 ter kennis gebracht aan verzoekende partij. Derhalve is 20 maart 2009 de uiterste datum waarop verzoeker een verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 22 december 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 26 maart 2009 ingediende beroep, laattijdig, en bijgevolg onontvankelijk razione temporis, is (RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416).

De exceptie van onontvankelijkheid razione temporis is gegrond.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Het beroep is niet onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.